

4. Bezaaiing 1932 van Amerikaanschen eik en larix afwisselend op strooken, op gedegeneerde loofhoutgrond. Gunstige bodemtoestand onder Amerikaanschen eik, mooie kruimelstructuur, dierlijk leven. Vegetatie: grassen, braam, Epilobium, Polytrichum.

Men ziet, dat het een zoowel als het ander voorkomt. Professor Jager Gerlings moge mij mijn te stellige tegenspraak vergeven.

UIT DE DAGBLADEN

Algemeen Handelsblad.

HOUTGEBREK IN INDIË.

Een absurditeit.

In een artikeltje „Voor den vooruitgang” bespraken wij eenigen tijd geleden onder anderen wat de heer Mansvelt in Koloniale Studiën (Juninummer) betoogde over den Indischen houtrijkdom en over de noodzakelijkheid van een breed opgezette exploitatie daarvan.

De noodzaak van betere exploitatie wordt weer eens aangetoond door het houtgebrek, dat op dit oogenblik in Indië heerscht.

Het klinkt als een absurditeit, dat in een land dat beschikt over haast onuitputtelijke houtvoorraden, houtgebrek moet heerschen. En toch blijkt dat uit een bericht, dat wij dd. 15 dezer in ons avondblad overnamen uit de Indische bladen. Er is gebrek aan verpakkingsmateriaal voor thee en rubber. Thee- en rubberondernemingen hebben zich voor haar kisten gewend tot eenige in Indië gevestigde houtzagerijen, die slechts voor een deel in de behoeften kunnen voorzien. De bestellingen in Japan (een land dat n.b. groote hoeveelheden hout uit Nederlandsch-Indië importeert) hebben groote proporties aangenomen; de prijzen zijn dientengevolge belangrijk gestegen en wel met 30 procent.

Meer dan een millioen kisten zijn noodig alleen voor de jaarlijks te verschepen hoeveelheid thee!

Indië, het land van geweldigen houtrijkdom, kan die niet leveren.

De heer Mansvelt stelde de regeering min of meer in gebreke omdat zij geen actieve houtpolitiek heeft gevoerd en hij heeft daar zeker geen ongelijk in. Maar moet men niet evenzeer als het gouvernement den particulieren ondernemer in gebreke stellen, die zijn kansen heeft voorbij laten gaan?

Er zijn in Indië wel kistenfabrieken. Ons is er één bekend op de grens van Atjeh en oostkust van Sumatra en één in Zuid Sumatra. Op Java zijn er ook, hoewel bij het ontbreken van een industriële statistiek, die eindelijk op komst is, het niet gemakkelijk is zich een beeld te vormen van het aantal van dergelijke fabrieken en haar capaciteit. Voldoende is het aantal, naar uit het bericht uit de Indische bladen blijkt, in ieder geval niet.

Hier ligt toch zeker wel een terrein voor het particuliere kapitaal, ook uit Nederland. Al staat het vast dat dan de tegemoetkomendheid der Indische regeering wel wat grooter mag worden en dat zij met alle kracht particulieren moet steunen, die tot oprichting van belangrijke houtbedrijven willen overgaan.